

אגרת פולוס השנית אל-טימותיוס

1 (א) פולוס שלח ישוע המשיח ברצון אלהים כאשר
הבטיח לנו חיים בישוע המשיח:
2 (ב) אל-טימותיוס בן יקיר לי חסד רחמים ושלום
לך מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:
3 (ג) ברוך הוא האלהים אשר עבדתי אתו בתם-לבבי
מימי אבותי כי-אזכרך תמיד בתפילתי מדי אתפלל
בלילה וביום:
4 (ד) ונפשי כלתה לראותך כי דמעותיך עלו לזכרון
לפני לשבע שמחות את-פניך:
5 (ה) והניתי באמונה הצרופה אשר היתה מקדם בלב
לואיס אם אמך ובלב אבניקה אמך וידעתי מאד כי
האמונה הזאת היא גם-בלבך:
6 (ו) ובעבור זאת באתי לתזכרך פי-תעזרת מתנת
האלהים הנתונה לך מעת אשר סמכתי ידי עליך:
7 (ז) כי לא נתן לנו אלהים רוח פחד כי אם-רוח
גבורה אהבה ומוסר:
8 (ח) ולכן אל-תבוש מעדות אדנינו ולא ממני אסירו
רק נשא חבלי הבשרה כמני בגבורת אלהים:
9 (ט) אשר הביא לנו ישע ויקרא לנו בדבר קדשו לא
כמעשינו כי אם-פעצתו ובחסדו אשר חלק לנו בישוע
משיחנו לפני ימות עולם:

10 (י) וְזֶה עֵתָה עֹנְלָה לְאוֹר כַּאֲשֶׁר נִגְלָה מוֹשִׁיעֵנו
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּבְשָׁרְתּוֹ בִּלְע אֶת־הַמָּוֶת וַיּוֹצֵא לְאוֹר
חַי־עַד וַיְנַתִּיב אֶל־מָוֶת:

11 (א) הֵיא הַבְּשָׂרָה אֲשֶׁר נִקְרָאתִי לְהֵיוֹת־לָּהּ לְמַגִּיד
וּלְשָׁלִיחַ וּלְמִזְרָה הַגּוֹיִם:

12 (יב) וּבְעֵבֹר זֹאת נָשָׂאתִי הַתְּלָאָה הַזֹּאת וְלֹא אֲבוֹשׁ
כִּי־יִדְעֵתִי בְּמִי הָאֱמָנָתִי וְכוּ בְּטַחָה נַפְשִׁי כִּי־רַב כֹּחַ הוּא
לְשֹׁמֵר אֶת אֲשֶׁר הִפְקַדְתִּי בְּיָדוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא:

13 (יג) אֶת־הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָנִים כְּצוּרָתָם וְתַכְנִיתָם תַּצְפֵּן
אֶתָּךְ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ מִפִּי בְּאֵמוּנָה וּבְאַהֲבָה אֲשֶׁר בְּיֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ:

14 (יד) וְאֶת־הַפְּקֻדוֹן הַטּוֹב אֲשֶׁר הִפְקַד אֶתָּךְ שְׁמַר־לָךְ
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשֹּׁכֵן בְּנוֹ:

15 (טו) הִנֵּה יִדְעָתָ כִּי־עֲזָבוּנִי כֻלָּם אֲשֶׁר בְּאִסְיָא וּבְתוֹכָם
פּוֹגֵלוֹס וְהַרְמוֹגְנִיס:

16 (טז) יִגְמַל הָאָדוֹן חֶסֶד עִם־בֵּית אֲנִיסִיפּוֹרוֹס כִּי־הֵשִׁיב
נַפְשִׁי פְּעָמִים רַבּוֹת וְלֹא־בוֹשׁ מִן־הַכָּבֵל אֲשֶׁר נֶאֱסַרְתִּי
בוֹ:

17 (יז) וּבְהֵיוֹתִי בְּרוּמִי שָׁקַד לְבַקֵּשְׁנִי עַד כִּי־מָצָא אֹתִי:

18 (יח) יִתֵּן־לוֹ הָאָדוֹן לְמִצָּא חֶסֶד מִלִּפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא וְכָל־אֲשֶׁר הֵיטִיב עִמָּדִי בְּאַפְסוֹס נַפְשִׁךָ יִדְעַת מְאֹד:

פרק ב

1 (א) וְאֵתָה בְּנִי חֲזַק בְּחֶסֶד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

2 (ב) אֶת־אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ מִפִּי בְּפָנַי עֲדִים רַבִּים הִשְׁמַע בְּאָזְנֵי אֲנָשִׁים נְאֻמָּנִים אֲשֶׁר יִכְנוּ לְלַמֵּד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גַם־לְזוֹלָתָם:

3 (ג) וְתִנָּה שְׂכָמְךָ לְסִבֵּל עָמִי כְּאִישׁ־חִיל בְּצָבָא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

4 (ד) אִישׁ יֵצֵא לְצָבָא לֹא־יִתְעַרֵּב בְּעִנְיָנִים אַחֲרִים וַיִּפְּק רָצוֹן מִשֶּׁר צָבָאוֹ:

5 (ה) וְאַף אִם־יִצְבֹּא צָבָא עוֹד לֹא יִשִּׁיג אֶת־הָעֵטְרָה עַד אֲשֶׁר יִצְבֹּא כְּמִשְׁפָּט:

6 (ו) הָאִכָּר הָעֹבֵד אֲדָמָתוֹ רָאשׁוֹן הוּא לֵאכֹל מִפְּרֵי תְבוּאָתוֹ:

7 (ז) בֵּין בְּאֲשֶׁר־אֲנִי דֹבֵר וְהָאֲדוֹן יִתֵּן־לָךְ חֻכְמָה בְּכָל:

8 (ח) זֵכֶר אֶת־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר קָם מִן־הַמֵּתִים וְאֲשֶׁר יֵצֵא מִזֶּרַע דָּוִד כְּדֹבֵר בְּשַׁרְתִּי:

9 (ט) אֲשֶׁר בַּעֲבוּרָה צָרוֹת עָבְרוּ עָלַי עַד אֲשֶׁר עָנִו בְּכָבֵל נִפְשִׁי כְּפֹעֵל אֹוֹן אֶךְ דִּבֵּר אֱלֹהִים לֹא יֵאָסֵר בְּכָבֵל:

10 (י) עַל־כֵּן אֶסְבֵּל כָּל־סִבֵּל לְמַעַן יִשְׁיגוּ הַבְּחִירִים גַּם־הֵם תְּשׁוּעָתָם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְתִפְאָרְתָם תִּפְאָרֶת עוֹלָמִים:

11 (יא) אֱמַת הַדְּבָר הַזֶּה אִם־נִמּוּת עִמּוֹ גַם־עִמּוֹ נִחִיָּה:

12 (יב) אִם־נִסְבֵּל עִמּוֹ גַם־עִמּוֹ נִמְלֵךְ אִם נִכְחַשְׁבוּ גַם־הוּא יִכְחַשְׁבֵנוּ:

13 (יג) אִם אֵין אִמֵּן בָּנוּ הוּא בְּאִמּוּנָתוֹ יַעֲמֹד כִּי לִכְחַשׁ בְּנִפְשׁוֹ לֹא יוּכָל:

14 (יד) אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה תִּזְכִּיר לַפְּנִיָּהם וְהָעֵד בָּם

לפני הארון לבלתי יבאו בדברי ריבות להוכיח מלים
אשר לא יועילו למאומה כי אם-למסד רוח עושים בלב
שמעיהם:

15 (טו) בקש להיות טהור ככסף צרוף לפני אלהים
כפעל אשר לא-יבוש מפעלו וכיודע לחלק דבר-אמת
דבר דבר על-אפניו:

16 (טז) אך תרחק נפשך משיחות חולין ורעות רוח
אשר ימשכו את-בעליהם להוסיף רשע למכביר:

17 (יז) ודבר פיהם כרקב יאכל אשר מהם הומניוס
ופליטוס:

18 (יח) והם סרו מדרך אמת לאמר כי-תחית המתים
כבר היתה מאז ויהיו לאמונת רבים למוקש:

19 (יט) אך יסוד האלהים יקום לנצח וזה הוא חותמו
יודע יהיה את אשר-לו וגם זה מי אשר יקרא בשם
המשיח יחדל מעשות און:

20 (כ) אולם בבית גדול לא לבד כלי זהב וכלי כסף
כי אם-גם ימצאון שם כלי עץ וכלי חרש אשר יש מהם
לכבוד ויש מהם לקלון:

21 (כא) ואיש כי-יטהר נפשו מהם והיה לכלי כבוד
לכלי קדש ולכלי יקר ביד בעליו מוכן לכל-מעשה
טוב:

22 (כב) תרחק לבך מתאות הנעורים אך רדף צדק
אמונה אהבה ושלוה עם-כל-הקראים בשם הארון מלב
טהור:

23 (כג) רק מחקרי כסל ורעות רוח חדל לה כי
משרשם יפרה ריב ומדון:
24 (כד) ולא לעבד האדון לריב כי אם להיות נוח לכל
וימבין ללמד:
25 (כה) ובענות־חן יורה את־הממרים אולי יתן אליהם
בלבכם לשוב ולהכיר את־האמת:
26 (כו) ולהמלט מרשת השטן אשר פרש לרגלים ואשר
נשבו פרצונו:

פרק ג

1 (א) ועתה דע־לך כי דרות יולדו באחרית הימים
ער־להשחית:
2 (ב) כִּי־יקומו אנשים אהבי עצמם רדפי בצע מרחיבי
פה ועינים רמות דברי סרה ממרים לילדיהם חסד לא
יבירו וכל־קדש יחללון:
3 (ג) חסרי רחמים מפירי ברית ומלשנים זוללים
אכזרים ושאני כל־טוב:
4 (ד) מסרים פחזים וזדים רדפים להתענג בתענוגים
מהתענג באלהים:
5 (ה) והם פנים להם כדמות יראת שמים אך מכחה
אין בקרבם ועל־כן תרחק נפשך מהם:
6 (ו) כִּי־מהם הם הזחלים לבוא אל־הבתים לנהג
כשביות חרב נשים סרות טעם מלאות עון ונפשן שוקקה
לכל־תשוקה:

7) ז(הֵן הִנֵּה הַלְמָדוֹת תָּמִיד וְלִדְעַת אֶת־הָאֱמֶת אֵין לֹאל יָדֹן:

8) ח(כִּי־כִמוּ יֵנִיס וַיִּמָּבְרִיס הַתִּנְצָבוּ בִּפְנֵי מֹשֶׁה כֵּן גַּם־אֵלֶּה מַתִּנְצָבִים בִּפְנֵי הָאֱמֶת בָּנִים מִשְׁחִיתִים בְּדַעַת וְנִלְוִזִים בְּאֱמוּנָה:

9) ט(אֵךְ חֶפְצָם לֹא יִצְלַח עוֹד בְּיָדָם כִּי תִנָּלֶה נִבְלָתָם לְעֵינֵי־כָל כֹּאֲשֶׁר קָרָה גַם־לְאֲנָשִׁים הָהֵם:

10) י(וְאַתָּה הַלֵּכֶת בְּעֻקְבוֹתַי בְּמַעֲגָלֵי תוֹרָתִי בְּהַלִּיכוֹת חַיִּי וּבִמְנוּמַת פָּנֵי בְּאֱמוּנָתִי בְּאֶרֶךְ רוּחִי בְּאַהֲבָתִי וּבִסְבֻּלוֹת נַפְשִׁי:

11) יא(וּבְרָדִיפוֹת וּבְצָרוֹת אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי אֶפְפוּנִי בְּאֲנִשׁוּכִיָּא בְּאֶקְנוֹנִיָּא וּבְלוֹסְטָרָא כִּי־שָׁם נִרְדַּפְתִּי עַל־צִנְאָרֵי עַד אֲשֶׁר־הִצִּילָנִי הָאֲדוֹן מִכָּל־רָדְפִי:

12) יב(כִּי הֲלֹא כָלֶם הַחֲפָצִים בְּחַיִּי יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ נִרְדָּפִים הָמָּה:

13) יג(אֵךְ אֲנָשִׁים רָעִים וְקִסָּמִים כֵּן יִרְעוּ וְכֵן יִשְׁחִיתוּ מִתַּעִים הֵם וְנִתְעִים:

14) יד(אָבֵל אַתָּה שָׁמַר אֶת־אֲשֶׁר לְמִדָּתְךָ וְהִשְׁכַּלְתָּ אֶל־נִכּוֹן כִּי יָדַעְתָּ מִי־הוּא אֲשֶׁר מִפְּיוֹ לְמִדָּתְךָ:

15) טו(וְכִי־מִנְעָרֶיךָ יָדַעְתָּ אֶת־כְּתָבִי הַקָּדֵשׁ אֲשֶׁר עַל־יָדָם תִּשְׁכִּיל לְהִנְשֹׁעַ בְּאֱמוּנַת יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

16) טז(כָּל־כְּתָבִי הַקָּדֵשׁ עַל־פִּי רוּחַ אֱלֹהִים הָמָּה וְנִכְנָיִם לְהוֹרֹת וּלְהוֹכִיחַ לְהַשִּׁיב נַפְשׁ וּלְיִשָּׁר בְּמַעֲגָלֵי צִדִּיק:

17) יז(וְעַל־פִּיהֶם שָׁלֵם יִהְיֶה אִישׁ הָאֱלֹהִים וְנִכּוֹן

לְכַל־מַעֲשֵׂה טוֹב:

פרק ד

1 (א) לָכֵן אֲנִי נֹגֵד פָּנֵי אֱלֹהִים וְנֹגֵד פָּנַי יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲדוֹנֵינוּ אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים כַּאֲשֶׁר יִגְלֶה
בְּמַלְכוּתוֹ הַגָּנִי מִצְדֻק הַיּוֹם לְאֹמֶר:

2 (ב) קָרָא אֶת־דְּבַר בְּשָׂרְתּוֹ וְלֹא תַחֲדָל מִקְרָא
גַּם־בְּעֵתוֹ וְגַם בְּלֹא עֵתוֹ וּבְכָל־אַרְךָ רוּחַ הַזִּכְחַת תּוֹכִיחַ
וְתִגְעַר וְתִזְהַר לְפִי כָל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

3 (ג) כִּי־יָמִים יָבוֹאוּ אֲשֶׁר לֹא־יָכִילוּ בְנֵי־אָדָם תּוֹרַת
חַיִּים כִּי אֲזַנְיָהֶם הָכּוּ בַחֲרָס וַחֲמוֹן מוֹרִים יִצְבְּרוּ לָהֶם
בְּאַנְתָּם לְהַתְנַדֵּד־בָּם:

4 (ד) מִן־הָאֱמֶת יִסִּירוּ אֲזַנָּם לְהַטּוֹת אַחֲרֵי מִשְׁלֵי שָׂוָא:
5 (ה) אָבֵל אֶתָּה עֹמֵד עַל־מִשְׁמַרְתְּךָ הַתַּעֲנֶה תַּחַת יָדִי
הַרְעָה עֲשֵׂה מְלָאכַת הַמִּבְשָׁר וְכִלָּה אֶת־עֲבֹדְתְךָ:
6 (ו) וְאֲנִי נִכּוֹנָה נִפְשִׁי לְהַשְׁתַּפֵּךְ עַל־יָזְבַח וְעַתָּה תְּלִיפְתִּי
בָּאָה:

7 (ז) מְלַחֲמַת צָדֵק נִלְחַמְתִּי אֶת־מְרוּצָתִי הַשְׁלַמְתִּי
וְאֶת־הָאֲמוּנָה נִצַּרְתִּי:

8 (ח) וּלְמֹן־הַיּוֹם הַזֶּה צָפוֹן לִי כְתָר הַצִּדְקָה אֲשֶׁר בַּיּוֹם
הַהוּא יִתֵּן־לִי הָאֲדוֹן שֹׁפֵט צָדֵק וְלֹא־לִי לְבָדִי כִּי אִם־גַּם
לְכָל־הַחַפְצִים בְּהַתְנַלּוֹתוֹ:

9 (ט) חוֹשָׁה וּבָאָה אֵלַי עַד־מְהֵרָה:

10 (י) דִּימָס עִזְבֵנִי כִּי אֶהֱבֶה אֶת־הָעוֹלָם הַזֶּה וַיִּלְךְ־לוֹ
לְתַסְלוּנִיקִי קְרִיסְקִיס לְגִלְטִיָּא וְטִיטוֹס לְדִלְמָטִיָּא:

11 (יא) ולוקס לבדו נשאר עמי קחה־נא את־מרקוס וְהִבִּיאָהוּ עִמָּךְ לַעְזֹר־לִי בַעֲבֹדָתִי:

12 (יב) את־טוביקוס שְׁלַחְתִּי לְאַפְסוֹס:

13 (יג) הֲבֵא־נָא אֶתְּךָ אֶת־מַעֲלִי אֲשֶׁר עֲזַבְתִּי בְטְרוּאֵס תַּחַת יְדֵי קַרְפוֹס וְגַם אֶת־הַסְּפָרִים אֲךְ אֶת־הַקְּלָפִים בְּרֹאשָׁם:

14 (יד) אֲלֶכְסַנְדְּרוֹס חֲרַשׁ הַנְּחָשֶׁת עָשָׂה לִי רָעוֹת רַבּוֹת יִשְׁלֹם־לוֹ יְהוָה כְּמַעֲשָׂהוּ:

15 (טו) וְגַם־אֶתְּךָ הַשְׁתַּמֵּר מִפָּנָיו כִּי הוּא הִתִּיזָב בְּפָנַי לְמִרוֹת וּלְהַפֵּר דְּבָרֵינוּ:

16 (טז) כְּאֲשֶׁר בָּאתִי לְהַצִּטְדֵּק בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה לֹא־עָמַד אִישׁ אִתִּי כִּי־כֻלָּם עֲזָבוּנִי אַל־יִחָשֵׁב לָהֶם לְעֹז:

17 (יז) אָבָל הָאֲדוֹן הָיָה בְּעֹזְרִי וַיַּחֲזִקֵנִי לְמַעַן תִּקְרָא הַבִּשְׂרָה עַל־פִּי וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַנּוֹזִים וְגַם־בְּעֹזְרָתוֹ מִפִּי אָרְיָה נִצְלָתִי:

18 (יח) בֶּן יִצְחָלִנִי הָאֲדוֹן מִכָּל־רָע וַיּוֹשִׁיעֵנִי לְבּוֹא אֶל־מַלְכוּת שָׁמַיִם וְלוֹ אֶתֵּן כְּבוֹד לְעוֹלָם וְעַד אָמֵן:

19 (יט) שְׂאֵל לְשָׁלוֹם פְּרִי־סָקָה וַעֲקִילָס וּבֵית אַנִּיסִיפּוֹרוֹס:

20 (כ) אַרְסֵטוֹס נִשְׁאָר בְּקוֹרִנְתוֹס וְאֶת־טְרוּפִימוֹס הִנַּחְתִּי בְּמִלֵּטוֹס כִּי חָלָה הוּא:

21 (כא) מֶהֱרָ וּבֹא אֵלַי לִפְנֵי יָמוֹת הַחֲרֹף אֲוִבּוֹלוֹס וּפּוֹדִיס וְלִינוֹס וּקְלוּדִיָּה וְכָל־אֲחֵינוּ שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמְךָ:

22 (כב) אֲדַנִּינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ עִם־רוּחְךָ וְחִסְדּוֹ עִמָּכֶם אָמֵן:

סלקינסון של החדשה הברית
**The New Testament in Modern Hebrew, translated
by Salkinson and Ginsberg**

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

2025-05-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 26 Jul 2025 from source files
dated 7 May 2025
dd85659f-d199-5ca4-b885-26e063d3b63a